

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

31 מאי 2015

ת"ק 14-05-25441 יונה נ' פירסט ווסט בע"מ ואח'

1

בפני כב' השופט ארז יקואל – סגן הנשיאה

התובע לירון יונה

נגד

הנתבעות 1. פירסט ווסט בע"מ
2. הבאר של ישקו בע"מ

2

3

פסק דין

4

1. התובע טוען כי בשלושה מועדים שונים (28.8.13, 29.9.13 ו- 28.1.14), שיגרו הנתבעות למכשיר הטלפון הסלולארי שלו דברי פרסומת באמצעות שלושה מסרונים המעודדים אותו לרכוש מוצר או שירות. הנתבעות הן, כנטען, בעלי חדר כושר הידוע בכינוי " מועדון הכושר One הממוקם בעיר ראשון-לציון (להלן: "חדר הכושר"). לפיכך, הגיש התובע כנגד הנתבעות תביעה כספית בעתירה לחייבן בתשלום סכום של 3,000 ₪.

2. לגרסת התובע, דברי הפרסומת בהודעות מושא המסרונים שוגרו אליו מבלי שנתן את הסכמתו המפורשת לקבלתם וההודעות אינן עומדות בהוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב – 1982 (להלן: "החוק"). כך, בתחילתן לא מופיעה המילה "פרסומת" וגם לא נכללת בהן זכותו של התובע לשלוח בכל עת הודעת סירוב.

3. לראשונה, הוגש כתב התביעה כנגד הנתבעת 1 בלבד. אז התברר לתובע כי הנתבעת 1 אינה פעילה עוד והפעלת חדר הכושר הועברה לידי הנתבעת 2. ביום 17.7.14, הותר תיקון כתב התביעה, כך שיכלול גם את הנתבעת 2.

4. בהגנתה, טענה הנתבעת 2, בין היתר, כי אינה נמנית על בעלי חדר הכושר אלא הנה חברת הניהול אשר מספקת שירותי ניהול, שמירה וניקיון לכלל חנויות הקניון בו מצוי חדר הכושר.

5. חרף זאת, בדיון שהתקיים אישרה העדה מטעם הנתבעת 2 כי הנתבעת 2 או מי מטעמה שלחה לתובע מסרון אחד ביום 28.1.14. לאחר שהתובע פנה והתלונן על שליחת ההודעה שלא בהסכמתו, הוא הוסר מרשימות רלוונטיות וכדברי העדה: "האמירה הזו היא לרעתי ואני רואה לנכון לציין אותה. יש מסרון אחד מהתאריך הזה שהתובע קיבל ומיד איך שהוא שלח מכתב, גם לא ביקש להסיר את עצמו רק ביקש למה שולחים לו, הסרנו אותו ומאז לא קיבל שום מסרון" (ר' פרו' עמ' 4 שו' 19-21).

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

31 מאי 2015

ת"ק 14-05-25441 יונה נ' פירסט ווסט בע"מ ואח'

דיון והכרעה

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
6. לאחר עיון בטענות הצדדים, שוכנעתי כי יש לקבל את התביעה בחלקה.
7. הסתבר מהדיון כי החל מיום 15.11.13 הועברה הבעלות על חדר הכושר מהנתבעת 1 לידי הנתבעת 2. דחיתי את העתירה בגין שני מסרונים שנשלחו לתובע, מהימים 28.8.13 ו- 29.9.13, עת שהנתבעת 1 שלא אותרה הייתה בעלי חדר הכושר. קיבלתי את העתירה בגין המסרון שנשלח ביום 28.1.14 וכנגד הנתבעת 2.
8. "דבר פרסומת" מוגדר בסעיף 30א' לחוק כ: "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת". אין יכול להיות חולק של ממש כי המסרון מיום 28.1.14, שזו לשונו: "מועדון הכושר one חוגג 9 שנים! מחר, יום ד. מבצעים, פינוקים והטבות למצטרפים", מהווה דבר פרסומת. הוא נעשה על מנת למשוך את קוראי ההודעות לרכוש את שירותי חדר הכושר וזאת לשם קידום מטרותיה העסקיות של הנתבעת 2.
9. כבר נקבע כי נזקי המטרד שבמשלוח מסרון כגון דא, מגולמים ב:
- "... תוכן ההודעות המכילות לא פעם מידע שקרי או פוגעני שמגיע לנמען אשר אינו חפץ בו; הן בשל הסכנה בגרימת נזק למחשב או למכשיר מקבל ההודעה בדרך של הפצת וירוס; הן בשל הזמן המצטבר לסינון הודעות מעין אלו ומחיקתן; והן בשל הפגיעה בהתפתחותו של המסחר האלקטרוני ופגיעה בעסקים בשל אבדן זמן והשקעת משאבים. ומעל הכול הפגיעה בפרטיותו של המשתמש ברשת והטרדתו" (ר' ת"ק (הרצ' 14-05-53483 אורן שלוו נ' אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ (31.8.14)).
10. אשר ליתרת טענות הנתבעת 2, העובדה שהתובע פנה לחדר הכושר ביום 27.8.13 והתעניין ברכישת מנוי ואף ביצע אימון ניסיון בפועל, מסר פרטי התקשרות ונתן הסכמתו ליצירת קשר - אינה מתירה את שיגור המסרון כפי ששוגר, כל עוד לא התקיימו הוראות סעיף 30א'(ב) ו-30א'(ג) לחוק. הסכמת הנמען לקבלת מסרונים לא הוצגה וכך גם כל הנוגע לשאלה האם המפרסם הודיע לתובע כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו ונתן לו הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבלו.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

31 מאי 2015

ת"ק 14-05-25441 יונה נ' פירסט ווסט בע"מ ואח'

- 1 פניית התובע אל חדר הכושר נעשתה ביום 27.8.13 עת הנתבעת 1 הייתה בעליו. עם העברת
2 חדר הכושר לידי הנתבעת 2, היה עליה ליצור קשר עם התובע ולבקש את הסכמתו לשלוח לו
3 דברי פרסומת. נספח 1 שצורף לכתב ההגנה המתוקן מיום 28.12.14 מלמד כי התובע כלל לא
4 התכוון להירשם לחדר הכושר ביום 27.8.13, שכן לא נתן הסכמתו למשלוח דברי פרסומת.
5 ברשימת הערות ללקוח על שם התובע, רושמת הגב' עתליה דוד ביום 27.8.13, כך: "הגיע
6 אלי...לירון היה באימון ניסיון ואמר לי שהחד"כ מרגיש לו צפוף...רוצים לחשוב על זה.
7 מעקב שלי" (ר' נספח 1 לכתב ההגנה המתוקן).
8
9 בהתאם להוראות סעיף 30א(י)(3) לחוק, בקביעת גובה הפיצויים, על בית המשפט לשקול,
10 בין היתר, את השיקולים הבאים - אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; עידוד הנמען
11 למימוש זכויותיו והיקף ההפרה.
12
13 כך נקבע, כי:

14
15 "נקודת המוצא היא שתביעה בגין הפרה בודדת תזכה את התובע
16 במלוא הסכום (1,000 ש"ח) כדי שתושג התכלית ההרתעתית..."
17 (ר' רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה
18 במצנחים) (4.8.14)).

- 19
20 במקרה שמלפניי, לא נמצא שיקול שיש בו כדי לפעול לטובתה של הנתבעת 2, ולאור מכלול
21 הנסיבות, אני מחייבה לשלם לתובע סכום כולל של 1,000 ₪ עבור משלוח המסרון מיום
22 28.1.14. סכום זה יישא הפרשי ריבית והצמדה מיום הגשת התביעה ועד למועד התשלום
23 המלא בפועל.
24
25 בנוסף, תישא הנתבעת 2 בהוצאות התובע בסכום כולל של 250 ₪. סכום זה יישא הפרשי
26 ריבית והצמדה מהיום ועד למועד התשלום המלא בפועל.

27
28 זכות להגשת בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי-מרכז בלוד – בתוך 15 ימים.

לידיעת הצדדים.

29
30 ניתן היום, י"ג סיוון תשע"ה, 31 מאי 2015, בהעדר הצדדים.
31
32

33

ארז יקואל, סגן נשיאה

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

31 מאי 2015

ת"ק 14-05-25441 יונה נ' פירסט ווסט בע"מ ואח'

1